(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

της 13ης Νοεμβρίου 1997

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας

(97/783/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη της συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο α) και το άρθρο Κ.5,

Εκτιμώντας ότι τα κράτη μέλη αποδίδουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην καταπολέμηση της δωροδοκίας σε διεθνές επίπεδο·

Λαμβάνοντας υπόψη το πρωτόκολλο της σύμβασης για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων[1], που καταρτίστηκε από το Συμβούλιο στις 27 Σεπτεμβρίου 1996·

Λαμβάνοντας υπόψη τη σύμβαση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καταρτίστηκε από το Συμβούλιο στις 26 Μαΐου 1997[2]·

Λαμβάνοντας υπόψη την κοινή θέση σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας·

Λαμβάνοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την πολιτική της Ένωσης κατά της δωροδοκίας, της 21ης Μαΐου 1997·

Εκτιμώντας ότι η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ενέκρινε, το Νοέμβριο του 1996, πρόγραμμα δράσης κατά της δωροδοκίας στο οποίο περιλαμβάνεται κατά προτεραιότητα η εκπόνηση ποινικής σύμβασης σχετικά με τη δωροδοκία·

Εκτιμώντας ότι το Συμβούλιο Υπουργών του ΟΟΣΑ εξέδωσε, στις 26 Μαΐου 1997, σύσταση με στόχο τη δωροδικία στις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές και αποφάσισε να αρχίσει διαπραγματεύσεις για τη σύναψη διεθνούς σύμβασης σχετικά με την ποινικοποίηση της δωροδοκίας των αλλοδαπών δημοσίων υπαλλήλων, σύμφωνα με τα κοινά στοιχεία που περιλαμβάνονται στη σύσταση, η οποία θα μπορούσε να ανοίξει για υπογραφή στα τέλη του 1997·

Λαμβάνοντας υπόψη τις διεξαγόμενες διαπραγματεύσεις στο Συμβούλιο της Ευρώπης και τον ΟΟΣΑ και έχοντας επίγνωση της ανάγκης να εξασφαλιστεί η συμβατότητά τους με τις εργασίες που διεξάγονται στα πλαίσια της Ένωσης·

Επιθυμώντας να προστατεύσει τα συμφέροντα της Ένωσης και να αποφύγει κάθε άσκοπη αλληλοεπικάλυψη ή ασυμβίβαστο μεταξύ των δύο διεθνών πράξεων που καταρτίζονται στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στον ΟΟΣΑ·

Εκτιμώντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ ενέκρινε το σχέδιο δράσης της ομάδας υψηλού επιπέδου κατά της οργανωμένης εγκληματικότητας, το οποίο εισηγείται ένα συνολικό σχέδιο για την καταπολέμηση της δωροδοκίας·

Εκτιμώντας ότι η εφαρμογή, σε αυτόν τον τομέα, διαφόρων αρχών θα πρέπει να καταλήξει σε μια ισοδύναμη και ισόρροπη προσέγγιση που θα λαμβάνει υπόψη τις διεθνείς πράξεις που έχουν ήδη υιοθετηθεί, ιδιαιτέρως δε τις πράξεις της Ένωσης, ιδίως στους τομείς που αφορούν την ευθύνη των επιχειρήσεων, τις κυρώσεις και τη διεθνή συνεργασία,

ΚΑΘΟΡΙΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

Άρθρο 1

Στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης για την εκπόνηση μιας ή περισσότερων συμβάσεων, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτίθενται να υποστηρίζουν τις ακόλουθες θέσεις:

1. Το πεδίο της σύμβασης του ΟΟΣΑ πρέπει να αφορά την ενεργό δωροδοκία αλλοδαπού δημόσιου υπαλλήλου με σκοπό την ανάθεση ή τη διατήρηση μιας σύμβα-

[1] ΕΕ C 313 της 23. 10. 1996, σ. 2.
[2] ΕΕ C 195 της 25. 6. 1997, σ. 1.

σης ή ενός αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος στα πλαίσια των διεθνών εμπορικών συναλλαγών. Κατά τις διεξαγόμενες διαπραγματεύσεις, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μεριμνήσουν ώστε το σχέδιο σύμβασης να οδηγήσει σε νομικό καθεστώς συμβατό, ιδίως όσον αφορά τον ορισμό της αξιόποινης πράξης, προς το καθεστώς της σύμβασης που υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Στο σχέδιο σύμβασης του ΟΟΣΑ, ο ορισμός του αλλοδαπού δημοσίου υπαλλήλου θα πρέπει να περιορίζεται σε κάθε διοριζόμενο ή αιρετό πρόσωπο, στο οποίο ανατίθεται μια νομοθετική, διοικητική ή δικαστική εντολή σε ξένη χώρα, κάθε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή καθήκον σε ξένη χώρα και κάθε υπάλληλο διεθνούς δημόσιου οργανισμού. Οι συμβαλλόμενοι στη σύμβαση του ΟΟΣΑ θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν την αρχή της εξομοίωσης σε σχέση με υπουργούς, δικαστές και βουλευτές στο πνεύμα του άρθρου 4 παράγραφος 1 της σύμβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δωροδοκία, της 26ης Μαΐου 1997.

3. Από τις εργασίες του ΟΟΣΑ θα πρέπει να προκύπτει σαφώς ότι αυτές δεν αφορούν την αθέμιτη άσκηση επιρροής έναντι ανταλλάγματος. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να συζητηθεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης.

4. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εισηγηθούν τη θέσπιση κανόνων περί αρμοδιότητας οι οποίοι θα εξασφαλίζουν ισοδύναμη δέσμευση όλων των συμβαλλομένων κρατών για την καταστολή των πράξεων ενεργούς δωροδοκίας. Προς τούτο, θα πρέπει να εμμένουν εις την ενσωμάτωση στις συμβάσεις τουλάχιστον των ακόμουθων αρχών:

— θα πρέπει να διαπιστώνεται η αρμοδιότητα επί των αξιοποίνων πράξεων που αναφέρονται στις συμβάσεις, σε περιπτώσεις που οι πράξεις τελούνται εν όλω ή εν μέρει στο έδαφός τους,

— οιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος πρέπει να είναι διατεθειμένο είτε να εκδίδει τους υπηκόους του είτε να διαβιβάζει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές με σκοπό τη δίωξη, εφόσον προσήκει,

— η εφαρμογή των διατάξεων περί αρμοδιότητας ή/και έκδοσης θα πρέπει να είναι δυνατή, με την επιφύλαξη ότι θα λαμβάνονται υπόψη ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες.

Οι αρχές αυτές δεν θίγουν τη θέσπιση στις συμβάσεις πλέον προηγμένων κανόνων περί αρμοδιότητας για τους σκοπούς της καταστολής της διεθνούς δωροδοκίας.

5. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή των συμβάσεων του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα πρέπει να προβλεφθεί ένας αποτελεσματικός και συντονισμένος μηχανισμός παρακολούθησης με απλή και ευέλικτη δομή και σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες.

6. Λόγω της σημασίας της σύμβασης του ΟΟΣΑ για το διεθνές εμπόριο, οι διατάξεις της σύμβασης αυτής και η εφαρμογή της σε εθνικό επίπεδο πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει καλύπτοντας τις κυριότερες εξαγωγικές χώρες του ΟΟΣΑ. Επίσης, για τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης θα πρέπει να απαιτηθεί σημαντικός αριθμός επικυρώσεων.

7. Οι συμβάσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν ειδικές διατάξεις περί διεθνούς συνεργασίας μόνον εάν αποδεικνύεται η αναγκαιότητά τους. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη θα μεριμνούν για την προάσπιση των αρχών που περιέχονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της πρώτης κοινής θέσης, η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου K.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας[1], η οποία υιοθετήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1997.

Άρθρο 2

Η παρούσα κοινή θέση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 13 Νοεμβρίου 1997.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. GOEBBELS

[1] ΕΕ L 279 της 13. 10. 1997, σ. 1.